

عنوان مقاله:

ارزیابی میزان آسیب پذیری بافت مسکونی کلان شهر ساری در مخاطره طبیعی زلزله

محل انتشار:

فصلنامه آمایش محیط, دوره 14, شماره 52 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

فریال احمدی - استادیار گروه معماری, دانشکده هنر و معماری, دانشگاه مازندران, بابلسر, ایران

علیرضا اسکندری نژاد - استادیار گروه مهندسی عمران, دانشکده فنی و مهندسی, دانشگاه گلستان, گرگان, ایران

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف سنجش سطح آسیب پذیری بافت های مسکونی به عنوان مهم ترین بخش از سامانه های شهری در کلان شهر ساری در برابر مخاطره طبیعی زلزله شکل گرفته است. روش پژوهش توصیفی- تحلیلی در بستر پیمایشی می باشد. ابتدا با بررسی های میدانی و ارزیابی طرح جامع شهر ساری, اطلاعات مربوط به به قدمت, نوع سازه و تعداد طبقات بناهای مسکونی در مناطق چهارگانه شهر ساری استخراج گردیده است. سپس کلاس بندی ساختمان های مسکونی و گزینش منحنی های آسیب پذیری متناسب هر کلاس ساختمانی به همراه نتایج حاصل از تحلیل خطر لرزه ای برای تعیین درصد و درجه خرابی ساختمان های مسکونی شهر ساری مورد استفاده قرار گرفته است. نتایج حاصل از پژوهش نشان می دهد که در مناطق ۱, ۲, ۳ و ۴ شهر ساری به ترتیب, ۶۳%, ۶۶%, ۷۲% و ۶۷% ساختمان های مسکونی که از نوع کلاس خشتی و مصالح بنایی از نوع بلوک سیمانی می باشند, به هنگام وقوع زلزله کاملاً تخریب می گردند. از سوی دیگر, کمترین میزان خرابی در کلیه ساختمان های فولادی و همچنین ساختمان های بتنی دارای ۶ طبقه و بالاتر پیش بینی شده است.

کلمات کلیدی:

مخاطره طبیعی, زلزله, آسیب پذیری بافت مسکونی, شهر ساری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1354531>

